

Svar (25/9 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der foreligger de danske myndigheder bekendt ikke en skriftlig aftale mellem de nordiske og baltiske lande om fælles repræsentation i IMF. De baltiske lande blev i forbindelse med deres optagelse i IMF i 1992 enstemmigt optaget i den nordiske valgkreds.

Principperne for valgkredssamarbejdet er udviklet pragmatisk over tiden. De baltiske lande deltog i valgkredssamarbejdet fra efteråret 1992. Deltagelsen var fra starten baseret på fuld information om fondens virke og medvirken i instruktionsgivningen på lige fod med de nordiske lande. Arbejdsproget i valgkredsen er engelsk.

De baltiske landes deltagelse i arbejdet ved det fælles kontor i IMF er blevet opbygget gradvist parallelt med deres opbygning af ekspertise i fondsspørgsmål. Således har de baltiske lande nu to stillinger som teknisk assistent i det fælles kontor og deltager derved i forberedelsen af møder i IMF's bestyrelse. Det er endvidere besluttet, at de baltiske lande i 1999 vil få en rådgiverstillinger i det fælles kontor.

Møderne mellem de nordiske lande er endvidere blevet udvidet med to årlige møder med deltagelse af de baltiske lande.

Spm. nr. S 1407

Til økonomiministeren (15/9 98) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder ministeren anledning til at tro, at den nyeste aftale mellem Rusland og IMF vil føre til økonomisk fremgang i Rusland?«

Svar (25/9 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg formoder, at der henvises til aftalen mellem Rusland og Den Internationale Valutafond af 20. juli d.å.

Siden denne aftale blev indgået har Rusland ladet sin valuta flyde, regeringen er udskiftet,

og landet står uden noget klart formuleret reformprogram.

Som følge af disse omvæltninger i den russiske økonomi er udbetalingen af lånetrancher til Rusland sat i bero indtil situationen er afklaret.

Den igangværende krise og de store ændringer i centrale økonomiske størrelser som valutakurs og statsbudget, betyder at der under alle omstændigheder skal ske store tilpasninger af det aftalte program. Eventuelt kan der blive tale om forhandling af et helt nyt program.

I lyset af den igangværende krise er aftalen med Den Internationale Valutafond ikke nøglen til økonomisk fremgang i Rusland. Fremskridt afhænger først og fremmest af den russiske regerings vilje til at foretage den nødvendige stabilisering af økonomien og iværksætte de gennemgribende reformer af den russiske økonomi, som er nødvendige for at opnå en varig og stabil økonomisk vækst.

I særdeleshed bør der opnås en stabilisering af underskuddet på det russiske statsbudget. Det kræver en effektivisering af skatteopkrævningen, en udbredning af skattebasen og en øget disciplin i udgifterne.

En bedre budgetbalance er en forudsætning for, at der ikke igen sker en kraftig stigning i inflationen i Rusland. Baggrunden for ønsket om lav inflation er blandt andet sociale hensyn. Kraftige prisstigninger rammer de fattigste og mest udsatte dele af befolkningen hårdest.

Med støtte fra hele det internationale samfund og Den Internationale Valutafond har Rusland fået nedbragt den årlige inflation til lige omkring 10 pct. siden starten af 1990'erne. Det har været et stort fremskridt i en økonomi, som længe har været præget af ustabilitet, mismod og social nød.

I den givne situation er der fremført argumenter om at dulme utilfredse grupper ved at betale betale lønninger ved at lade seddelpresen køre. Hvis det sker, vil det utvivlsomt øge inflationen. Det kraftige fald i rublens værdi vil have samme effekt. Kraftigere inflation vil yderligere øge omfanget af bytteøkonomien, som er et af de tydeligste tegn på reformbehovet i Rusland.